

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5793/2021
16.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић адвокат из ..., против тужене Општине Сврљиг, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1914/2020 од 10.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1914/2020 од 10.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1914/2020 од 10.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 803/19 од 05.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди његово право својине и државине на идеалном делу од 1/12 катастарске парцеле .. КО ..., чија је укупна површина 593 м², те да је тужилац власник и држалац дела парцеле у површини од 54,23 м² што је тужена дужна да призна и дозволи упис промене у катастру непокретности. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженом трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1914/2020 од 10.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 803/19 од 05.12.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права. Због тога се Врховни касациони суд, приликом одлучивања о дозвољености посебне ревизије, није упуштао у разматрање навода тужиоца о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају не постоји ниједан разлог да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији. У овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде, донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима у којима је мериторно одлучено на другачији начин, због чега нема потребе за уједначавањем судске праксе. Коначно, у овом спору не постоји потреба за новим тумачењем материјалног права.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. ЗПП. Вредност предмета спора у тужби је одређена износом од 10.000,00 динара, што је очигледно ниже од имовинског цензуса за ревизију предвиђеног наведеном одредбом.

Због тога је применом члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић